

[Boeck-Hansen.]

af, at disse Beregninger er gjort af et Kontor, hvorover der staar „Energisk Incasso“. Jeg synes i øvrigt, at denne Lønsskat er alt andet end rigtig. En saadan Skat burde nærmest være en Art Assurancepræmie for de Mennesker, der kommer ud for Arbejdsfordeling, idet man skulde betale en Præmie, saaledes at man i paakommende Tilfælde kunde faa Erstatning for den Arbejdstid, man mistede ved at komme ind under Arbejdsfordelingen. Derfor er det underligt, at man tager Præmie af saadanne Folk, som overhovedet ikke kan tænkes at komme ind under Arbejdsfordeling, som f. Eks. Embedsmænd. Man kunde da ikke godt gaa hen og sige til en Departementschef, at nu skulde han ind under Arbejdsfordelingen — det kunde for øvrigt heller ikke lade sig gøre med en Folketingsmand. Men ikke des mindre har man gennemført en Lønsskat som den gældende. Hertil kan man naturligvis sige: Ja, men det er netop, fordi de slipper for at komme ind under Arbejdsfordelingen. Men det er der saa mange andre der gør. Det var maaske rigtigere, om alle Skatteborgere skulde betale til denne Arbejdsfordeling.

Hvad det angaar, at man har været saa stærkt paa den sikre Side, da man foretog sine Beregninger, skal jeg indrømme, at det maaske er, fordi man ikke har været rigtig klar over, hvordan Forholdene vilde udvikle sig. Men saa kommer man hen i September Maaned, og da maatte man være klar over, at der var rigeligt med Midler, men ikke des mindre var man ude med Klingbeutelen igen, idet man sagde: Nu skal vi have nogle flere Penge i Kassen — denne Kasse, som i Forvejen var fyldt. Denne Gang skulde det ikke være Løntagerne, men Produktionen, der skulde betale. Der kom vel godt 3 Mill. Kr. ekstra i Kassen, men det burde man efter min Mening ikke have gjort, naar man var klar over, at der var Penge nok i Forvejen. Naa, nu er disse Penge bortfaldet, og Pengene kommer paa rette Sted, saa det behøver jeg ikke at gaa videre ind paa, men jeg har villet understrege, at man skal være forsigtig med sine Beregninger. Ogsaa over for de Løntagere, ja, specielt over for dem, som ikke er med i Arbejdsfordelingen, skulde man gennemføre en Nedskæring.

Selve Arbejdsfordelingsprincippet maa vi jo bøje os for. Jeg betragter det som et nødvendigt Onde — højere kan jeg ikke svinge mig —, men jeg erkender, at det i Øjeblikket er et nødvendigt Onde. For Arbejdsiverne indskrænker det sig til at

være en Gene; de faar paaført nogle Ekstraudgifter ved Administrationen, men de er sikkert klar over, at det maa de bøje sig for. Værre er det naturligvis for Arbejderne, ganske særlig for de Arbejdere, som man kan kalde de faste Arbejdere inden for Industrien. Jeg har det Indtryk, at man ikke kan føle sig sikker paa, at det ikke har en vis uheldig psykisk Virkning paa disse Folk, som efterhaanden ved deres Flid og Paalidelighed havde faaet en nogenlunde sikker Plads i Samfundet, men nu har maattet dele den med andre.

Vi maa selvfølgelig bøje os for det, og naar der er kommet 30 000 Mand i delvis Arbejde, kan man ikke godt holde op nu. Det vilde gaa slemt ud over disse Mennesker, og det kan man ikke gøre; men noget godt er det nu ikke at fordele Arbejde, for det er til syvende og sidst Arbejdet, der er det værdiskabende. Naar man imidlertid skal gennemføre dette, er jeg ganske enig med den højtærede Minister i, at man maa søge at faa det gennemført i saa vid Udstrækning som muligt og give Nævnet den fornødne Competence. Der er visse Fag, hvor man meget godt kunde indføre en Arbejdsfordeling; Arbejderne og Arbejdsiverne er enige i Princippet, men de kan ikke blive enige om Formen. Der maa saa Nævnet træde til.

Jeg vil gerne have Lov til at stille den højtærede Minister det Spørgsmaal, hvordan det egentlig gaar med Arbejdsfordelingen inden for Statens Arbejdspladser. Har man der gennemført en Arbejdsfordeling, eller hvordan gaar det med det?

Hvordan gaar det for Resten med Sygeplejerskerne? Der var jo Arbejdsløshed i Efteraaret — har man forsøgt at gennemføre en Arbejdsfordeling der? Jeg synes, der var Anledning til det, eftersom der endnu er adskillige Sygehuse ude omkring i Landet, hvor man lader disse Damer arbejde over en halv Snes Timer i Døgnet. Der kunde der maaske have været Anledning til at gennemføre en Arbejdsfordeling.

At de Mennesker, der er paa Arbejdsfordeling og altsaa har paaført sig en frivillig Arbejdsløshed paa samme Maade som andre arbejdsløse, skal have Dækning for de Timer, hvor de i Realiteten skal gaa arbejdsløse, kan jeg i Princippet godt tiltræde, men det er jo et Spørgsmaal, der maa nærmere undersøges, og derfor ser jeg gerne, at vi faar Lovforslaget i Udvalg.

Angaaende § 14 skal jeg erkende, at jeg er ganske enig i, at denne Arbejdsfordelingsfond bør dække Administrationen — naar man altsaa ser bort fra den store Del af Administrationen, som man har